

Godt nytt

fra Østenstad
menighet

Januar 2017

Jan Sandal:

- Har du opplevd noe godt, har du et ansvar for å gi det videre

Tone Sæther Kvamme:

- Å lage gudstjeneste er berikende.

Se side 3

Leder:

Exit statskirken

Se side 2

Henrik Syse kommer til Asker.

Se kirkeakademiets vårprogram

Se side 6

Les salmen som ga Kari Hauge livsmotet tilbake.

Se side 8

Leder:

Exit Statskirken

Østenstad menighet

Adresse:
Gudolf Blakstadsvei 40
1392 Vettre

Tlf: 66 79 99 60

E-post: ostenstad.menighet.
asker@kirken.no

Hjemmeside:
www.ostenstadkirke.no
Kontakt menighetens ansatte på
telefon eller e-post gjennom vår
hjemmeside

Åpningstid:
Mandag - fredag kl. 9 - 15

Godt nytt fra Østenstad
menighet utgis av Østenstad
menighet,
Den norske kirke.

Redaktør:
Astrid Sætrang Morvik
(sokneprest):
am762@kirken.no

Grafisk design:
Karen Marie Eien Lillesund

Trykk:
Asker Print AS

Opplag: 6000
Fem utgivelser per år.
Abonnement: Gratis.
Frivillige bladpenger.
Bankgiro 1620 30 85242
Utensoknsabonnement:
Kr. 100 per år.

Annonser:
Kontakt oss på
tlf. 66 79 99 60

Fra 1. januar 2017 er Den norske kirke et eget rettssubjekt og alle kirkens statsansatte blir kirkelig tilsatt.

Denne virksomhetsoverdragelsen medfører at det nå arbeides med nye ordninger og moderne systemer slik at Den norske kirke kan driftes uten Staten. Stat og kommune er imidlertid fortsatt forpliktet på å understøtte kirken (og andre tros- og livssynssamfunn) økonomisk. Rammene vil kanskje bli litt trangere, men målet er at kirken lokalt fortsatt vil være akkurat slik du kjenner den med gudstjenester og kirkelige handlinger som dåp, konfirmasjon, bryllup

og gravferd.

I alle endringer som skjer, er formidlingen av troen på Jesus Kristus grunnlaget for kirkens virksomhet. Ønsket er at «skilsmis» fra Staten skal være så lite merkbar som overhodet mulig og at det meste skal fortsette som før. Når Staten ikke lenger har ansvar for å lønne prestene, ser vi imidlertid allerede nå en tendens til at rammene strammes til. Oslo bispedømme er i ferd med å legge en ny bemanningsplan. For enkelte menigheter vil dette kunne bety færre prestestillinger. Dermed må menighetene selv samle inn midler dersom den kirkelige betjeningen skal beholdes på dagens nivå.

Den nye §16 i Grunnloven gir Den norske kirke en særstilling som Norges folkekirke. Kirkelovens §15 forplikter kommunen til økonomisk ansvar for kirkebygg og gravplass. Det er en naturlig konsekvens av århundrelange tradisjoner, kirkenes rolle som identitetsmarkør i lokalsamfunnet og tilknytningen mellom folk og kirkebygg. Asker kommune

har gjennom mange år vært rause i sine bevilgninger til kirken. Det betyr at vi både har velholdte kirkebygg og kirkegårder til glede for alle kommunens innbyggere.

De fleste kirkebyggene brukes av mange av lokalsamfunnets innbyggere og har sentrale funksjoner som forsamlingslokale for den lokale menighet. For lokalsamfunnet har kirken mange funksjoner utover dette. Så også i Østenstad kirke. Hver dag gjennom hele året ser vi som jobber i kirken mange mennesker i ulike livsfaser som benytter seg av det tilbudet Østenstad menighet gir til alle i soknet. Vi har trosopplæringstiltak som babysang, barnekor, Ten Sing og KRIK-aktiviteter. Og for voksne er det både korvirksomhet, bibelgrupper og kirkefrokost, for å nevne noe. I tillegg til dette er det gudstjenester, dåp, konfirmasjon og begravelser/bisettelser. Østenstad menighet er en levende kirke og det skal vi fortsette å være også etter skillet fra Staten.

Liv Ruud
Daglig leder

VETTRE
elektriske a/s
T: 66 90 40 63

FARGERIKE
ASKER

Asker
Elektriske a/s
Tlf: 66 98 70 30

AR **AKTIVT**
renhold AS
T: 67 12 18 17

BRÅTHEN MURSERVICE AS
BRÅTENVN. 7 1390 VOLLEN
MOB: 91894617 / 91894359

NNN
www.avan.no

Det skjer i kirken:

Les mer om kirkens mange aktiviteter på vår hjemmeside: www.ostenstadkirke.no. I denne spalten vil vi presentere én aktivitet hver gang. Denne gangen presenterer vi:

Gudstjenesteutvalget

Tekst: Astrid Sætrang Morvik. Foto: Kjell Gunnar Kvamme

Hvem eier egentlig gudstjenesten? I Østenstad menighet er svaret at det mange som både «eier» og har ansvar for å lage gudstjeneste.

Mer enn 15 frivillige er fast med i en turnus hvor man stiller på et visst antall gudstjenester i året og gjør tjeneste med å lese tekst, dele ut salmebøker, samle inn takkofferet, lese kunngjøringer, dele ut nattverd mm. Prest og organist kan nemlig ikke lage gudstjeneste alene!

I høst har menigheten så smått startet et nytt konsept med gudstjenesteteam. Det erstatter ikke korpset av frivillige gudstjenestemedarbeidere, men disse teamene består av allerede eksisterende grupper i menigheten: bibelgrupper og husgrupper som kjenner hverandre og har evner og talenter som kan brukes i en gudstjeneste. Tone Kvamme er leder av menighetens gudstjenesteutvalg og også medlem av en bibelgruppe. I høst har gruppen hennes også vært gudstjenesteteam ved én anledning. Arbeidet med gudstjenesten har startet i gruppa med samtale med prest og organist om dagens tekster, tema og salmer. Deretter er praktiske oppgaver fordelt på medlemmene. Til slutt gjennomføres gudstjenesten i kirken på søndagen.

— Å lage gudstjeneste er en berikende opplevelse, synes Tone Kvamme.

— Det er meningsfylt å snakke om bibeltekstene på forhånd og relatere dem til våre hverdagsliv i gruppa. Det er også inspirerende å jobbe med salmer, å få velge melodier vi liker og tekster som passer til dagens tema. Vi er ikke alltid nødvendigvis enige om alt, men vi finner fram til kompromisser og løsninger.

Tone Sæther Kvamme leder gudstjenesteutvalget i Østenstad menighet: — Å lage gudstjeneste er en berikende opplevelse.

Det å jobbe sammen mot et felles «produkt» knytter oss i gruppa sterkere sammen. Vi er spente og forventningsfulle sammen, og nysgjerrige på hvordan andre opplever gudstjenesten. Når vi har jobbet med gudstjenesten på forhånd, følger vi ekstra godt med på det som skjer og deltar kanskje med større engasjement enn ellers.

Tone har også sans for at mangfoldet er representert i gudstjenesten:

— Når jeg er på en gudstjeneste, synes jeg det er ekstra fint når mange forskjellige personer bidrar med ulike oppgaver. Når jeg ser ulike aldersgrupper og ulike mennesketyper representert, tenker jeg på hvilken stor og raus Gud vi har som elsker alle mennesker. Han har gitt oss forskjellige gaver og talenter som det er meningen vi skal bruke for å glede, tjene og hjelpe hverandre.

**VETTRE
DYREKLINIKK**
Vi har flyttet til Slommestadveien 145
Tlf. 66 79 66 66

REMA 1000
GULLHELLA
08-22 (20)

Vollen Apotek
Tlf 66 98 89 00
Åpningstider 9-17 (10-16)
Lik «Vollen Apotek» på Facebook og vær med i trekninger av flotte gaver!

KIWI mini pris
Kjøp kjapt, trygt og billig
KIWI Vettre Mandag - lørdag 7-23

Jan Sandal:

– Har du opplevd noe godt, har du et ansvar for å gi det videre

Tekst og foto: Astrid Sætrang Morvik

Han dukker fra tid til annen opp i Budstikkas spalter som en transportpolitisk talsmann for Arbeiderpartiet. Engasjerte innlegg om kollektivtrafikk, Røykenveien og Slemmestadveien står på agendaen. Jan Sandal tilhører Asker Ap og sitter i fylkestinget, men den politiske karrieren er av ganske ny dato.

— Jeg var 40 år i byråkratiet, i Miljøverndepartementet og Kommunal- og regionaldepartementet, og jeg har arbeidet i fylkeskommunen i Oppland. Da passet det ikke å være politisk aktiv, forteller 73-åringen.

Som pensjonist åpnet muligheten seg for et fornyet politisk engasjement.

— Fortsatt jobber jeg med mye av de samme sakene, men nå med et politisk perspektiv, styrt av verdier og prinsipper som ligger i partiet.

For Jan Sandal ble det Arbeiderpartiet. — Jeg har stemt på alle partier fra Høyre til Arbeiderpartiet, men min grunnleggende holdning er at et parti ikke må sitte for lenge med makten. I Asker har Høyre sittet lenge, så jeg meldte meg inn i Ap, det største opposisjonspartiet, og følte meg veldig bekvem med det. Partiets overordnede slagord er: «Først skape og så dele», og at «alle skal med». Det er viktig at det ikke blir for stor forskjell på folk. Alle må med; bidra, finne sin rolle og bli respektert.

At Jan lett blir engasjert, er lett å se. Lettrørt også. Mens kona bor på Grand Canaria i den kalde årstiden på grunn av helsen, bruker Jan, når han ikke er nede hos henne, dagene på sine faste rutiner: Rask gange fra den nye boligen på Bondistranda, til Asker sentrum hver dag, alt mens han passer på å plukke opp søppel langs veien. Estetikerer i ham bidrar gjerne til å holde nærmiljøet pent. På søndagene går imidlertid turen til Østenstad kirke. Veien dit har - i overført betydning - vært lang:

— Mine foreldre var vestlendinger. Mor var troende, men ikke aktiv kirkegjenger. Far var søkende.

Når Jan en gang i blant var i kirken, møtte han en forkynnelse preget av «Kanaans språk» som gikk rett over hodet på den unge gutten. Men så traff gjøvikgutten Gro, også hun fra Gjøvik-området. Det fikk konsekvenser for tros livet:

— Min kone, Gro, er troende, og jeg fulgte henne til gudstjeneste.

Da familien flyttet til Lillehammer, møtte de en kirke som var annerledes og en prest som hadde det Jan kaller «relevant forkynnelse.» Med det mener han en forkynnelse som forklarer hvordan Bibelen og Jesus er relevant for våre liv. Dette traff Jan så godt at han etter hvert fant fram til en kristen tro, men noe manglet fortsatt.

— Gro gikk til nattverd. Jeg var jo enig og følte jeg måtte ta en konsekvens av det, så en dag gikk jeg også til nattverd. Det var veldig sterkt. Men 2-3 år senere mistet jeg faren min. En elsket far. Mor var død tre år tidligere. Jeg var veldig sliten. Den høsten var jeg på en lederkonferanse.

og av meg selv. Jeg følte meg gjennomskyllet av kjærlighet og fikk en sterk opplevelse av at Gud sa: «Du er god nok. Du klarer ikke alt, men du kan våge å ta dette spranget fordi du uansett hva som skjer, er i mine hender.»

— Jeg hadde vært en bekjennende kristen i flere år, forteller Jan, - men nå flyttet troen seg fra hodet til hjertet. Jeg kunne overgi meg i Guds hender og fikk bilder av hva jeg skulle gå inn i.

Jan ler litt ved tanken på hva som hendte videre: — Gud ble kilden for ubetinget kjærlighet og nåde for meg, og jeg ble så fylt av kjærlighet at Gro ble forelsket i meg igjen og gikk med på å flytte til Asker!

«Jeg ble så fylt av kjærlighet at Gro ble forelsket i meg igjen»

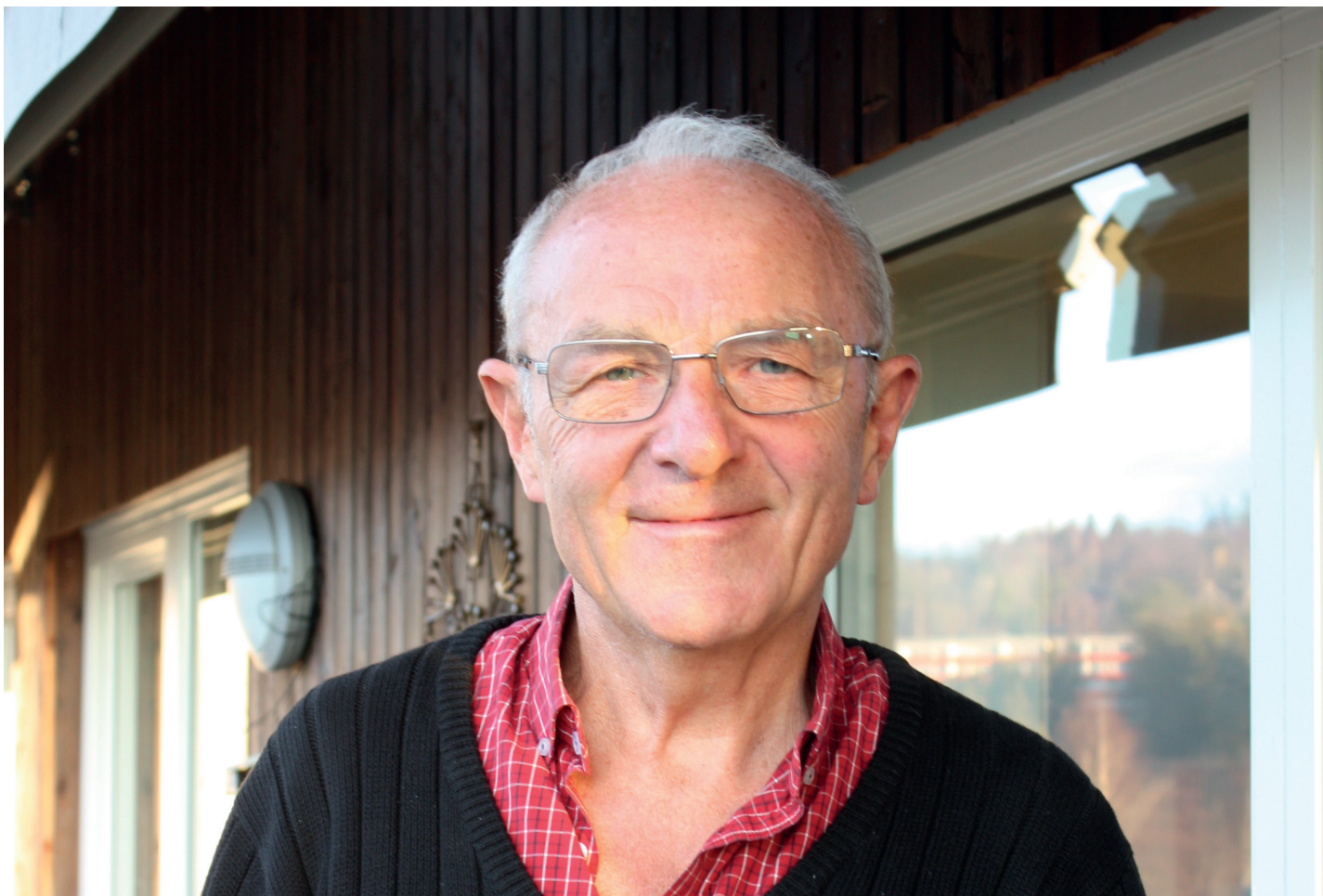
Jeg hadde fått en utfordring om å søke på en stilling som ekspedisjonssjef, men var sterkt i tvil om jeg kunne klare en slik jobb. Så, om natten, fikk jeg et angstanfall.

Jan omtaler hendelsen som en 40-årskrise, men også som en «Damaskusopplevelse»:

— Det var en rystelse. Jeg følte at jeg ble løftet og båret. Jeg fikk visjoner både av *Ham*

Jan gikk inn i den krevende stillingen i Oslo. Samtidig fikk han en klar oppfatning av at han skulle gå til kirken hver søndag. Å være i kirkerommet betyr mye: — Jeg har et travelt liv med mange impulser, men å være i kirken holder meg fast i det å prøve å leve et rett liv. Tidligere hadde jeg tenkt at jeg like gjerne kunne oppleve Gud i naturen, men så møtte jeg en

som satte meg på plass: «Det er viktig for de andre at du er i kirken!» Det traff meg.

Ved flyttingen til Asker, hadde familien Sandal behov for å finne nye venner. Jan tok kontakt med kirken og ba om å bli satt i kontakt med en bibelgruppe. — Jon Knutsen tok kontakt og inviterte meg inn i sin bibelgruppe, og han og hans Else-Marie holdt selskap for oss. Der traff jeg mange av de vennene jeg fortsatt har.

Bibelgruppen til Jan har møte hver 14. dag, for Jans del siden 1984.

— Den er en søyle i livet. Jeg forbereder meg til gruppa, går i gruppa, har gode samtaler om søndagens tekst eller en bok vi leser, og snakker om trosspørsmål og livet. Ingenting er statisk. Jeg trenger påfyll og diskusjon.

Det var nettopp en slik bibelgruppekveld undertegnede fikk anledning til å være med – selv om gruppa er en mannsgruppe. Anledningen var at Jans gruppe skulle delta som gudstjenesteteam og være med å forme gudstjenesten med salmer og innspill til prekenen. (Les om gudstjenesteteam på

side 3). I løpet av samtalen, kom temaet *synd* opp, og som vanlig lot Jan seg engasjere. I møte med ham på tomannshånd, kan jeg ikke la være å grave litt i akkurat dette:

— *Jeg merket meg at du hadde tydelige synspunkter, og det overrasket meg, for du kommer jo ikke fra en pietistisk tradisjon. Hvorfor er dette med synd så viktig for deg?*

— Vi er skapt i Guds bilde, men vi har fri vilje. Livet er komplisert, erkjenner Jan. — Hvis vi ikke har en erkjennelse av synd, mangler vi realisme. Vi har impulser både til godt og vondt.

Jan tar en ørliten tenkepause og forklarer:

— Gud vil oss vel, det er det førende, men vi trekkes også mot å gjøre det vonde, og vi står alle i en strid for å leve rett. Hvis ikke forkynnelsen om synd er basert i kjærlighet, blir det moralisme. Da slår det feil vei.

Men kristentroen er for Jan noe mye mer enn syndserkjennelse: — Gud er større. Kampen for det gode er grunnleggende. Kan jeg alliere meg med forskjellige grupper i denne kampen, er det bra. Humanetisk forbund kunne for eksempel godt alliere seg med kirken, for kirken er ingen maktkirke lenger, men står for gode verdier, for eksempel i møte med flyktninger.

Ap-politikeren nevner menneskeverd, humanisme og solidaritet. — Solidaritet er det samme som nestekjærlighet i kristen terminologi.

— *Men kan kirken bli for politisk?*

— Nei, dette er jo sentrale bibelske verdier, det Jesus Kristus står for, og vi må prøve å være etterfølgere av Jesus.

Å være etterfølger av Jesus betyr for Jan blant annet å ha et blikk for nye mennesker i kirken:

— Jeg ble selv tatt godt imot i kirken, og det enkleste jeg kan gjøre, er å *se* nye mennesker. Jeg har alltid noe å snakke med folk om, og har du opplevd noe godt, har du et ansvar for å gi det videre, sier Jan og legger til:

— Jeg føler at livet har gitt meg mye mer enn jeg kunne forestille meg.

MED REFORMASJONSJUBILEET I SIDESPEILET

KIRKEAKADEMIETS PROGRAM FOR VÅREN 2017

Magne Lerø

av Einar Solbu

Henrik Syse

Foto: Einar Aslaksen

Jørn Bue Olsen

I 2017 vil de dyptgripende forandringene av kirken som Martin Luther gav støtet til, da han slo opp sine teser på kirkedøren i Wittenberg for 500 år siden, bli behørig markert, analysert og debattert over store deler av verden. Også vi som bor i Asker, vil få mange muligheter til å sette oss inn i og reflektere rundt hva reformasjonen innebar og innebærer for kirken, for kulturen og for samfunnet.

I Kirkeakademiet i Asker hekter vi oss på, riktig nok litt i periferien av de rent teologiske og kirkepolitiske følgene av reformasjonen. Vi vil utfordre *mytene rundt protestantisk moral og etikk*. Vi som tilhører den protestantiske kultur, mener gjerne at vår samfunnsmoral preges av solidaritet og empati. Kritikere vil hevde at den først og fremst er streng og livsfornektende.

I vårens tre kirkeakademimøter vil vi utfordre disse mytene. Hva er sant og hva er bare myter? Er det vi kaller protestantisk moral, så sjenerøs som vi ønsker å tror at den er? Og er det et tegn på at det vi gjerne vil se som god protestantisk samfunnsmoral, er på vikende front når vi opplever at avstanden vokser mellom dem som kan glede seg over rikdom og vellykkethet, og dem som ikke har mulighet til å nyte godt av samfunnets privilegier?

Som overskrift over vårens møter har vi satt ***Protestantisk samfunnsmoral – på godt og på ondt***.

Først ut er redaktør og forfatter *Magne Lerø*. Han vil snakke om penger. Penger som noe godt og nødvendig, og penger som grunnlag for makt. «Driv etter å tjene penger fører verden både framover og utfor bakke. I pengenes verden er det makten som gjelder – innenfor etisk akseptable grenser», uttaler Lerø som har en svært allsidig bakgrunn, blant annet som prest, sykehusdirektør og medieperson. Hans store forfatterskap spenner fra bok for konfirmanter til bøker og artikler om givertjeneste, pengeinnsamling, ledelse og økonomiforvaltning. Han skulle derfor ha de aller beste forutsetninger for å vurdere vårt forhold til penger – også fra en protestantisk, samfunnsetisk synsvinkel. Den som har hørt Lerø tidligere, vet at dette blir et engasjerende møte!

Engasjerende blir det utvilsomt også på marsmøtet. Da kommer filosof og forsker *Henrik Syse* med et foredrag der han fra en protestantisk synsvinkel vil drøfte de store etiske spørsmålene som knytter seg til fordelingen av samfunnets

goder. «Hvis alle mennesker er like mye verd, hvorfor er det da så store ulikheter i samfunnet», spør Syse? Han vil reflektere over hvilke ulikheter som er positive og skapende, og hvilke som er ødeleggende. Utfordringene, ikke minst til kristenheten, vil prege foredraget hans. «Hva har vår kristne tradisjon å si oss i dag om disse krevende spørsmålene?», spør han. Henrik Syse arbeider som forsker ved PRIO – Institutt for fredsforskning. Han har også i flere år vært knyttet til Norges Bank der han har arbeidet spesielt med etiske spørsmål knyttet til 'Oljefondets' investeringer.

Til vårens siste møte kommer økonom og sivilingeniør *Jørn Bue Olsen*. Som forsker og lærer innen næringslivsetikk har han fordypet seg i innsatsen til en av Norges første gründere, Hans Nielsen Hauge. For de fleste av oss er nok Hauge mest kjent som forkynner og som en som kjempet mot at prestene var de eneste som hadde rett til å forkynne Guds ord. Men Hauge var også en markert næringslivsleder og handels- og finansmann. «Hauge kan med sin unike kombinasjon av lønnsom verdiskapning og etisk adferd, være et fyrtårn for dagens næringsliv – 200 år før vi i dag snakker om samfunnsansvar», uttaler Bue Olsen, som for øvrig bor på Bleiker.

Kirkeakademiets møter er åpne for alle, og de finner sted i kirkestuen i Holmen kirke.

Velkommen – slik ser møteplanen ut:

7. februar kl. 1930:

Redaktør og forfatter Magne Lerø: «Pengenes svøpe, makt og velsignelse»

14. mars kl. 1930:

Filosof og forsker Henrik Syse: «Menneskeverd, likeverd og ulikheter: noen protestantiske perspektiver»

25. april kl. 1930:

Ekon.dr. og siv.ing. Jørn Bue Olsen: «Hans Nielsen Hauge som fyrtårn for næringslivet – i dag»

Tro & liv

Andakt av institusjonsprest Janneke Riskild

ER JEG VERDIG?

Jeg kjenner en som ikke går i kirken så mye, men når hun gjør det finner hun en ro som er god. Men så er det dette med nattverd, som forstyrrer henne. Hun får seg ikke til å gå til alters, og kjenner på at hun er utenfor. Jeg får ikke helt tak i hva det dreier seg om, for når jeg forklarer det teoretisk, er hun ikke uenig, men likevel kjenner hun seg ikke vel med å motta nattverd. Jeg tror det handler om å kjenne seg verdig nok.

På en annen kant av landet møtte jeg en kvinne på min alder (slutten av 20-årene). Hun var aktiv i menigheten, men ville ikke gå til alters. Det var hun ikke verdig til. Jeg skvatt overfor en slik holdning, for plutselig kjente jeg på en fordømmelse: Hvem er jeg som tar det som en selvfølge at nattverden er for meg? Noen steder har det vært en forkynnelse om at man må leve anstendig for å kunne gå til alters. Man kunne ikke gå før man var verdig, og noen blir jo aldri det i egne øyne.

Mange steder har kirken klart å formidle til konfirmantene at alle som ønsker å bli bedre kjent med Jesus, eller som bare ønsker å være i nærheten av Jesus, er velkommen til nattverdbordet. Det er fantastisk å se store konfirmantkull stå i nattverdkø. Damen jeg begynte å fortelle om, forstår ikke at det går an. Må man da ikke tro sånn nogenlunde for å gå til nattverd, eller?

Ikke la nattverden bli et krav som gjør at du holder Gud på avstand og har dårlig samvittighet. Gud elsker deg like høyt. Nattverden er gitt til oss for at vi skal kunne få smake og kjenne Guds kjærlighet uavhengig av hva slags følelser vi har, eller om vi kjenner oss gode nok. Nattverden er ikke et krav, men et tilbud for alle oss som ikke får til å gjøre mot vår neste som det vi ønsker. Det er en konkret handling som viser Jesu tilgivelse. En rasteplass på vei til himmelen.

«Kom, for alt er gjort ferdig!»

Slekters gang

💧 Dåp

23. oktober

Einar Enger
Daniel Paul Tennebø
Mwingira
Herman Skoglund Deram
Ola Aksdal-Blegen

30. oktober

Josefine Hultgreen

13. november

Herman Sannes

20. november

Ane Løvseth

27. november

Olivia Oveland

4. desember

Lisa Aas Borkenhagen
Kristoffer Finnerud Olsen
Thea Marie Günther Jacobsen

11. desember

Lucas Kramer
Majken Rennie-Ryen
Vera Rennie-Ryen

† Gravferd

26. oktober

Brit Ellefsen

4. november

Oddmund Erling Engvoll

10. november

Anne Marie Berg

14. november

Sara Weisser

22. november

Brith Solveig Hiltun

25. november

Anders Børsheim

8. desember

Line Anita Pedersen

21. desember

Tormod Skifjeld

akasien
BEGRAVELSESBYRÅ
Asker

Arskjed med ømtanke

Døgnvakt 66 79 70 80
www.akasien.no

Ring oss for samtale hjemme eller i vår filial i Askerveien 50. Vi er et lokalt, trygt og prisbevisst byrå.

GRAVSTENER
ASKER - BÆRUM - OSLO

- Distriktets største utvalg
- Flere hundre sten utstilt
- Alle prisklasser, gratis katalog
- Se også vår hjemmeside

SETTEM
STENINDUSTRI AS
Tlf. 67 80 21 00
Skollerudvn. 135, Lommedalen

www.settem.no
-10% rabatt ved henvisning til annonsen

JØLSTAD
begravelsesbyrå

Asker: 66 78 52 50 (24 timer)
Sandvika: 67 80 84 00 (24 timer)
www.jolstad.no

Annes Catering

God mat til enhver anledning - selskapslokaler
Ring 31 28 05 29 for bestilling

GRAVSTENER
Asker og Røyken

Nye lokaler ved Østenstad kirkegård

Vi leverer alt innen gravstener, nye inskripsjoner og vedlikehold

NORSK KUNSTSTEN & GRANITT
Gudolf Blakstads v. 42, 1392 Vette T: 66 90 51 40 www.nkg.no

Min favorittsalme

Kari Hauge
Pensjonert lærer

Gudstjenester i Østenstad kirke

22.01. - 26.03.2017

Gudstjenestene starter kl. 11.00 hvis ikke annet er angitt. Endringer kan forekomme. Les mer om den enkelte gudstjeneste på www.ostenstadkirke.no

22. januar, 3. s. i åpenbaringstiden
Misjonsgudstjeneste
Prest: Astrid Sætrang Morvik
Søndagsskole
Offer: Sykehuset i Okhaldhunga

29. januar, 4. s. i åpenbaringstiden
Gudstjeneste for små og store
Minigospel
Prest: Olav Valen-Sendstad
Offer: Oasis of Hope

5. februar, 5. s. i åpenbaringstiden
Prest: Olav Valen-Sendstad
Søndagsskole
Offer: Menighetens arbeid

12. februar, Sámanssøndagen
Østenstad sangeri
Prest: Astrid Sætrang Morvik
Søndagsskole
Offer: Det norske bibelselskap

19. februar, Kristi forklarelsesdag
Prest: Olav Valen-Sendstad
Offer: Menighetens arbeid

26. februar, Søndag før faste
Prest: Olav Valen-Sendstad
Offer: Menighetens arbeid

5. mars, 1. søndag i faste
Konfirmantpresentasjon
Prest: Astrid Sætrang Morvik
Ten Sing
Søndagsskole
Offer: Kristen idrettskontakt (KRIK)

12. mars, 2. søndag i faste
Gudstjeneste for små og store
Østenstad kirkes barnekor
Prest: Astrid Sætrang Morvik
Offer: Sykehuset i Okhaldhunga

19. mars, 3. s. i faste
Diakonisøndagen
Prest: Olav Valen-Sendstad
Diakon: Jarle Klungrehaug
Søndagsskole
Offer: Maritastiftelsen

26. mars, Maria budskapsdag
Østenstad sangeri
Prest: Astrid Sætrang Morvik
Søndagsskole
Offer: Menighetens kirkemusikk

I stua mi hang det for over tretti år siden en plate med et lite dikt. Diktet var trykket med gullbokstaver og pyntet med rosetegninger i kantene. Det var en liten sang: «Hver dag er en sjelden gave.» Ordene skulle bli et livsmotto for meg i en svært tung periode av mitt liv. Teksten var skrevet av den danske apoteker og forfatter Mads Nielsen (1879-1955). Diktet hadde tre vers og ble sunget til en melodi av Oscar Brandsberg.

«Hver dag er en sjelden gave, en skinnende mulighet». Disse ordene gav meg livslysten og livsmotet tilbake etter den grusomt vonde opplevelsen det var å miste et barn i krybbedød. Jeg fikk kraft til å stå opp om morgenen og gradvis mot til å møte familie, venner og bekjente igjen: «Hver morgen går Gud over landet og vekker din vilje på ny.» Dagen som lå ny og ubrukt foran meg, var tross alt en gave som kunne gi nye muligheter. Den kom til meg enten jeg ville det eller ikke. Hva ville jeg så bruke den til?

Min fireåring stilte meg spørsmål om livet og døden. Hun hadde jo nettopp mistet sin lillesøster. Som mor ønsket jeg å komme fram til et trygt ståsted selv så jeg kunne formidle en trygg hverdag til min datter. Langsomt gikk det opp for meg hvilke verdier jeg ville satse på, og kirken var der og hadde tilbud til meg og mine: Søndagsskole for fireåringen min, gudstjenester og bibelgruppe for meg.

Mange ganger måtte jeg minne meg selv på hvor heldig jeg var. Jeg var jo frisk, bodde i et rolig hjørne av verden, hadde det jeg trengte av mat og klær og et godt tak over hodet. Jeg kunne drive med de fritidsaktivitetene jeg likte, hadde venner og familie som jeg var glad i. Jeg hadde så mye å takke for i hverdagen. Dessuten forstod jeg etterhvert at jeg var betydningsfull for Gud og for de menneskene jeg hadde rundt meg.

Kong Harald siterte en gang 2.vers i sin nyttårstale: «Hver aften står hvite stjerner og spør deg hva du gav.» Han oppfordret oss alle til å yte mer enn å nyte. Det gav enda en dimensjon til salmen og nye utfordringer. Hva har jeg bidratt med i dag? Jeg håper jeg har formidlet noen gode ord, delt noen små gleder, hatt noen gode møter med medmennesker.

Hver dag er en sjelden gave, en skinnende mulighet.
Hver dag er på ny en nåde som stiger fra himlen ned.

Hver dag er igjen et ansvar, et nytt og hellig krav.
Hver aften står hvite stjerner og spør deg hva du gav.

Hver aften står hvite stjerner og blinker i himmeriks by.
Hver morgen går Gud over landet og vekker din vilje på ny.

Tekst: Mads Nielsen.
Mel: Oscar Brandsberg

Kari sender stafettpinnen videre til Tormod Wien.